

Πατριαρχική Απόδειξις επί τοις Χριστουγέννοις (2013)

Εορταστικοί λόγοι / Πατριαρχική Απόδειξις

Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως και Νέας Ρώμης κ.κ.
Βαρθολομαίος

+ Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ,

ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΧΑΡΙΝ, ΕΛΕΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝ ΒΗΘΛΕΕΜ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ
ΧΡΙΣΤΟΥ

Αδελφοί και Τεκνα εν Κυρίω αγαπητά,

«Παιδίον εγεννήθη ημίν, υιός και εδόθη ημίν»!

(Ησ. θ 5)

Ενθουσιωδώς και χαρμοσύνως ο Προφήτης μας γνωστοποιεί προορατικώς προ αιώνων πολλών την εκ της Αειπαρθένου Γεννησιν του Παιδίου Ιησού. Βεβαίως, δεν ευρέθη και τότε, περίοδον απογραφής επί Καίσαρος Αυγούστου, τόπος εν τω καταλύματι δια την στέγασιν της κυοφορούσης εκ Πνεύματος Αγίου Παρθένου και ούτως ηναγκάσθη ο μνήστρω και φύλαξ αυτής άγιος Ιωσήφ να την οδηγήση εις

σπήλαιον, εις την φάτνην των αλόγων, «του τεκείν το Παιδίον».

Ο ουρανός και η γη υποδέχονται, προσφέροντες την ευχαριστίαν εις τον Δημιουργόν: «οι Άγγελοι τον ύμνον· οι ουρανοί τον αστέρα· οι Μάγοι τα δώρα· οι ποιμένες το θαύμα· η γη το σπήλαιον· η έρημος την φάτνην· ημείς δε Μητέρα Παρθένον»· οι ποιμένες αγραλούν επί «την ποιμνην αυτών» και φυλάσσουν «φυλακάς νυκτός», και άγγελοι θεωρούντες εκστατικοί το Μυστήριο υμνολογούν (Εσπέρια Εορτής Χριστουγέννων).

Η γλυκύτης της Αγίας Νυκτός των Χριστουγέννων περιβάλλει και πάλιν τον κόσμον. Και εν μέσω των ανθρωπίνων καμάτων και πόνων, της κρίσεως και των κρίσεων, των παθών και των εχθροτήτων, των ανησυχιών και των απογοητεύσεων, προβάλλει πραγματικόν και επίκαιρον όσον ποτέ το μυστήριο της Ενανθρωπήσεως του Θεού Λογου, Όστις κατήλθεν ως υετός επί πόκον εις την κοιλίαν της αειπαρθένου Μαρίας ίνα ανατείλη δικαιοσύνην και πλήθος ειρήνης (πρβλ. Ψαλμ. οα 7).

Υπό την σιωπήν και την ειρήνην της ιεράς Νυκτός των Χριστουγέννων, Ιησούς Χριστός, ο άναρχος, ο άόρατος, ο ακατάληπτος, ο άύλος, ο αεί ων, ο ωσαύτως ων, εισέρχεται σαρκοφόρος, άσημος, απλούς, πτωχός, άγνωστος, εις το δράμα της ιστορίας. Εισέρχεται συγχρόνως ως «μεγάλης βουλής άγγελος, θαυμαστός

σύμβουλος, [...] εξουσιαστής, άρχων ειρήνης, πατήρ του μέλλοντος αιώνας» (Ησ. θ' β). Ναι, ερχεται ως άνθρωπος υπό Μητρόσ Παρθένου και λύει την περιπλοκήν της ανομίας και δίδει με την Χάριν και το Έλεός Του διέξοδον εις τας απορίας της ζωής, προορισμόν και αξίαν και περιεχόμενον και υποδειγματικόν ήθος και πρότυπον εις την ανθρωπίνην περιπέτειαν.

Ο Κυριος προσελάβετο άπασαν την ανθρωπίνην φύσιν και ηγίασεν αυτήν. Ο προαιώνιος Θεός κατεδέχθη να γίνη δι ήμᾶς έμβρυον και να κυοφορηθή εις την γαστέρα της Θεοτόκου. Ούτως ετίμησε και την ανθρωπίνην ζωήν εκ του πρωταρχικού σταδίου αυτής και εδίδαξε τον σεβασμόν εις τον άνθρωπον από της αρχής της κυήσεως αυτού. Ο τα πάντα Δημιουργήσας συγκατέβη να γεννηθή ως Βρέφος και να γαλακτοτροφηθή υπό της Παρθένου. Ούτως ετίμησε την παρθενίαν και την μητρότητα, την πνευματικήν και την φυσικήν. Δια τούτο ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος προτρέπει: «γυναίκες παρθενεύετε, ίνα Χριστού γέννησθε μητέρες» (Λογος ΛΗ', Εις τα Θεοφάνεια, ΡG 36, 313Α).

Και ώρισεν ο Κύριος την συζυγίαν του άρρενος και του θήλεος εν τη ευλογημένη οικογενεία. Αυτός ο θεσμός της χριστιανικής οικογενείας αποτελεί το κύτταρον της ζωής και την θερμοκοιτίδα της υγιούς ψυχικώς και σωματικώς αναπτύξεως των τέκνων. Ως εκ τούτου, αποτελεί οφειλήν της Εκκλησίας αλλά και καθήκον της ηγεσίας εκάστου λαού η δια ποικίλων τρόπων ενίσχυσις του θεσμού της οικογενείας.

Δια να αναπτυχθή εν παιδίον υγιώς και ομαλώς απαιτείται μία οικογένεια όπου ο ανήρ και η γυνή ζουν αρμονικώς, ως εν σώμα, μία σαρξ, μία ψυχή, υποτασσόμενοι ο ένας προς τον άλλον.

Είμεθα βέβαιοι ότι πάντες οι πνευματικοί και εκκλησιαστικοί ηγέται, ως άλλοι αγραυλούντες ποιμένες, αλλά και οι ιθύνοντες τα του κόσμου, γνωρίζουν και αποδέχονται την θείαν αλήθειαν και πραγματικότητα ταύτην, την οποίαν διακηρύττομεν από του Οικουμενικού Πατριαρχείου και κατά τα εφετεινά Χριστούγεννα. Πάντες οφείλομεν να ενθαρρύνωμεν την δημιουργίαν και την λειτουργίαν των φυσιολογικών οικογενειών δια να αναπαράγουν υγιείς ψυχικώς και χαρούμενους πολίτας, πλήρεις αισθημάτων ασφαλείας, στηριζομένους εις το αίσθημα της προστασίας του ισχυρού και προστατεύοντος πατρός και της στοργικής και αγαπώσης μητρός. Οικογενείας, εις τας οποίας θα αναπαύεται ο Θεός. Προσκαλούμεν και προτρεπόμεθα άπαν το πλήρωμα της Αγίας Ορθοδόξου ημών Εκκλησίας όπως πολιτευόμενον αξίως της ης εκλήθη κλήσεως πράττη παν το δυνατόν δια την στήριξιν του θεσμού της οικογενείας.

Αδελφοί, «η νυξ προέκοψεν, η δε ήμερα ήγγικεν» (Ρωμ. ιγ 12). Ήδη οι ποιμένες

πορεύονται προς την Βηθλεέμ το θαύμα ανακηρύττοντες και προσκαλούν ημάς να τους ακολουθήσωμεν, ως άλλοι «αστεροσκόποι μάγοι χαράς πληρούμενοι» (τροπάριον δ ὡδῆς Ὁρθρου Εορτῆς Χριστουγέννων), «δώρα τίμια» προσάγοντες Αυτῷ «χρυσόν δόκιμον, ως Βασιλεί των αἰώνων, και λίβανον ως Θεῷ των ὅλων, ως τριημέρω δε νεκρῷ σμύρναν τω αθανάτῳ» (Ανατολίου, Στιχηρόν ἰδιόμελον Εσπερινού Εορτῆς Χριστουγέννων). Δηλαδή τα δώρα της αγάπης και της πίστεώς μας και της δοκιμῆς μας ως χριστιανῶν και μάλιστα ὀρθοδόξων εἰς το ἦθος και την παράδοσιν, την οικογενειακὴν, την πατερικὴν, την ἐκκλησιαστικὴν, την ὀρθοπράττουσαν πάντοτε ἀνά τους αἰῶνας και συνέχουσιν μέχρι σήμερον την εὐλογημένην κοινωνίαν μας, της ὁποίας κύτταρον κατὰ Θεόν βιοτῆς και ἀυξήσεως εἶναι, ἐπαναλαμβάνομεν, ἡ οἰκογένεια.

Ἀδελφοί και τέκνα,

- 2013 χρόνια συνεπληρώθησαν ἀπὸ της κατὰ σάρκα Γεννήσεως του Χριστοῦ ἄ
- 2013 χρόνια και ὁ Χριστός, ὅπως τότε, δεν παύει να καταδιώκεται ἐν τῷ προσώπῳ των ἀδυνάτων ἀπὸ τον Ἡρώδη και τους παντοειδεῖς συγχρόνους Ἡρώδης ἄ
- 2013 χρόνια και ὁ Ἰησοῦς διώκεται εἰς τα πρόσωπα των χριστιανῶν ἐν Συρίᾳ - και ὄχι μόνον ἄ
- 2013 χρόνια και ὁ Χριστός φεύγει, ως πρόσφυξ μετ' αὐτῶν, ὄχι εἰς την Αἴγυπτον, ἀλλὰ εἰς τον Λίβανον, εἰς την Ευρώπην, εἰς την Ἀμερικὴν και ἀλλαχού δι' ἀσφάλειαν ἐν τῇ ἀνασφαλείᾳ του κόσμου ἄ
- 2013 χρόνια και το Παιδίον Ἰησοῦς εἶναι ἀκόμη φυλακισμένον με τους δύο ἱεράρχας της Συρίας Παύλον και Ἰωάννην, με τας Ὀρθοδόξους μοναχὰς και πολλοὺς ἀκόμη ἀνωνύμους και ἐπωνύμους χριστιανούς ἄ
- 2013 χρόνια και ὁ Χριστός σταυρώνεται μαζί με αὐτοὺς που βασανίζονται και φονεύονται διὰ να μη προδώσουν την πίστιν των εἰς Αὐτόν ἄ
- 2013 χρόνια και ὁ Ἰησοῦς φονεύεται καθ' ἡμέραν εἰς το πρόσωπον των χιλιάδων ἐμβρύων, τα ὁποία οἱ γονεῖς των δεν ἀφήνουν να γεννηθούν ἄ
- 2013 χρόνια και ὁ Χριστός ἐμπαίζεται και ονειδίζεται εἰς το πρόσωπον των δυστυχισμένων παιδιῶν, τα ὁποία ζοῦν ὑπὸ την κρίσιν της οἰκογενείας, της ἀνεχείας, της πτωχείας.

Τον πόνον, την θλίψιν και τα παθήματα των ἀνθρώπων ἦλθε και ἔρχεται και κατὰ τα ἐφετεινὰ Χριστοῦγεννα να ἀναλάβῃ ὁ Κύριος, ὁ εἰπὼν «ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων των ἀδελφῶν μου των ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε» (Ματθ. κε 40-41). Δι' αὐτοὺς ἦλθεν ἐκ Παρθένου, δι' αὐτοὺς ἐγένετο ἄνθρωπος, δι' αὐτοὺς ἐπάθεν, ἐσταυρώθη, ἀνέστη. Δι' ἡμᾶς ὅλους, δηλαδή. Ἀς ἄρωμεν, λοιπόν, ἕκαστος ἡμῶν τον προσωπικόν αὐτοῦ σταυρόν διὰ να εὐρωμεν χάριν και ἔλεον εἰς εὐκαιρον

βοήθειαν· δια να είναι «μεθ' ημών ο Θεός», ο τεχθείς Εμμανουήλ, Σωτήρ και Κύριος. Αμήν.

Χριστούγεννα ,βιγ
+ Ο Κωνσταντινουπόλεως
διάπυρος προς Θεόν ευχέτης πάντων υμών.

<http://bit.ly/2mAkAfG>